

δωματίω του ήσυχως, τοῦ ὁποίου ἡ φυσιογνωμία παραλάσσει μὲν ἐκαστοτε ἀναλόγως τῆς διεγειρομένης ὑπὸ τῆς ἀναγνώσεως αἰσθήσεως, ἀλλ' ἡ παραλλαγὴ αὕτη εἶνε ὥρᾳ καὶ ἀσαφὴς ἕνεκα τῆς παρούσης πάντοτε συνειδήσεως.

Πρέπει λοιπὸν νὰ παρεμβῇ μία ἄλλη δύναμις, ἥτις νὰ κρατῇ, ἀλλὰ τεχνητῶς, τὰ αἰσθήματα εἰς τὸν δέοντα βαθμὸν τῆς ἐντάσεως· δὲν ὑπάρχει πλέον βαθεῖα αἰσθησις καὶ οὕτε ἄρα ἀνάλογος φυσικὴ ἔκφρασις, καὶ ἐν τούτοις αὕτη ὀφείλει νὰ ὑφίσταται. Θὰ παρεμβῇ ὅθεν ἡ δύναμις τῆς Μιμήσεως, ἥτις θὰ τεθῇ εἰς ἐνέργειαν, ἀφοῦ πρῶτον σχηματισθῶν ἄλλα τόξα ἐκ τοῦ αἰσθητικοῦ πρὸς τὴν μνήμην, τὴν φαντασίαν καὶ τὴν βούλησιν διὰ νὰ δώσῃ ὁ ἥθοποιὸς τὴν κατὰλληλον, σχεδὸν φυσικὴν ἔκφρασιν τῶν αἰθημάτων του. Παραλείπομεν πλέον ὅτι ἡ αἰσθησις ἐντείνεται ἔτι πλέον, ὅταν ὁ ἥθοποιὸς ἀκούῃ τὴν ἰδίαν του φωνήν· ἐδῶ πάλιν ἔχομεν ἄλλα τόξα ἀντανakλάσεως προστιθέμενα εἰς τὰ πρότερον.

Αὐτὸ λοιπὸν τὸ κέντρον τῆς Μιμήσεως, εἶνε ἡ περιουσία τοῦ ἥθοποιου, τὸ δῶρον τῆς φύσεως· ἕκαστος τὸ ἔχει, ἀλλ' εἰς αὐτὸν εἶνε φύσει εἰς μέγιστον βαθμὸν ἀνεπτυγμένον, τελειοποιούμενον ἔτι περισσότερον διὰ τῆς ἀσκήσεως· τοιαῦτα ὅμως δῶρα εἶνε σπάνια, διὰ τοῦτο καὶ οἱ ἥθοποιοὶ εἶνε σπάνιοι. Κατὰ δεύτερον λόγον πλέον ἔρχεται τὸ ἀνάστημα, ἡ μορφή καὶ ἡ φωνὴ τοῦ ἥθοποιου.

Εἰς Μιστριώτης π. χ. δὲν θὰ δρέψῃ, μοὶ φαίνεται, πολλοὺς στεφάνους ἐπὶ τῆς σκηνῆς. Ἐὰν ὅμως, φίλε μου, δὲν παραδέχῃσαι τὰς ιδέας μου, καὶ φρονῇς ὅτι δύνασαι νὰ μιμηθῇς τὸν Ἀμλέτον ὡς τὸν Πατριάρχην λίαν ἐπιτυχῶς, ἂν καὶ ὅταν τὸν ἀναγινώσκῃς, τὸν ἐννοεῖς καὶ τὸν αἰσθάνῃσαι ὅπως ὁ Sonnenthal, τότε σὲ θέτω ἀμέσως ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ θεάτρου τῶν Ἀθηνῶν διὰ νὰ πεισθῇς ἂν δύνασαι νὰ εἶσαι ἐφάμιλλός του ἢ ὄχι.

Ἴδου ποῖα τις εἶνε ἡ ψυχολογικὴ ἀνάγκη τοῦ ἥθοποιου· ὁ ἴδιος εἶνε εὐγενὲς ὄργανον πεποικισμένον ὑπὸ τῆς Φύσεως. Εἶνε ἀνάγκη νὰ εἰπώμεν ὅτι ἐξευγενίζει καὶ τοὺς θεατὰς του; Οἱ θέλοντες νὰ ἠθικοποιήσωσι μίαν κοινωνίαν, οἱ ἔχοντες τὰς Ἀρχὰς καὶ τὴν δύναμιν, δὲν πρέπει νὰ μεταχειρίζωνται ὡς μέσον καὶ τοὺς καλλιτέχνους; Πρέπει νὰ ἔτῃ τις τοιοῦτος διὰ νὰ ἐννοήσῃ ποῖαν ἐπίδρασιν ἔχουν ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου· ἡ ἐπίδρασις αὕτη θὰ φέρῃ ἀποτελεσμα, ὅχι ἐὰν ἀπαξ μόνον ἡ δις παρασταθῇ τις εἰς τὸ θέατρον, ἀλλὰ λίαν συνεχῶς, ὅπως ὁ φοιτητὴς φοιτᾷ εἰς τὴν οἰκείαν του σχολήν· διότι ὅπως οὗτος δὲν δύναται νὰ μάθῃ μίαν ἐπιστήμην, ἐὰν ἀπαξ ἢ δις παρευρεθῇ εἰς ἐν μάθημα, οὕτως δὲν δύναται νὰ καθωραϊσθῇ καὶ ἀναπτυχθῇ τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου, ἐὰν σπανίως παρευρίσκηται εἰς τὸ θέατρον. Ἐν Εὐρώπῃ ὑπάρχουσι θεάτρα, τὰ ὁποῖα εἶναι σχολαὶ πλέον τῆς κοινωνίας ὑποστηριζόμενα ἰσχυρῶς ὑπὸ τῶν Κυβερνήσεων. Καταρτίζονται οἱ ἥθοποιοὶ σπουδάζοντες καὶ γυμναζόμενοι καὶ ἐξεταζόμενοι ἀκολούθως ὑπὸ τῶν σπουδαιότερων λογίων τῆς κοινωνίας ἐκλεγομένων ὡς ἐπιτροπῇ.

Πῶς εἶνε δυνατόν νὰ μορφώσωμεν ἐν Ἑλλάδι ἥθοποιούς; Ἐὰν ἐκ γενετῆς εἶνε τις περίφημος ἱατρός ἢ νομικός, τότε εἶνε δυνατόν καὶ νὰ εἶνε ἥθοποιός.

Αἱ Κυβερνήσεις μας σκέπτονται εἰς τοιαῦτα λεπτὰ καὶ εὐγενῆ πράγματα; καὶ ποῦ τοὺς ἀφίνει ἡ σπουδαία φροντίς καὶ σκέψις τῶν πολιτικῶν αἰσχυροτήτων!!

Ἀνέγνωσα μετὰ φρίκης εἰς τὸ Μὴ Χάνεσαι ὅτι ὁ κ.

Λεκατσᾶς ἦλθε πρὸς ἐκ Πατρῶν εἰς Ἀθήνας! δὲν ἔπρεπε οἱ βουλευταὶ Πατρῶν νὰ τὸν φέρουν ἐπὶ τῆς ῥάχεώς των προσλαμβάνοντες ὡς ἐπικούρους καὶ ἄλλους βουλευτὰς τῶν πόλεων ὅθεν διήρχοντο; Ποῖαν ἄλλην καλλιτέραν ἐκδοῦλευσιν θὰ παρεῖχον εἰς τὸν τόπον των; Ὁ Ἀμλέτος ἔστειλε τοὺς ἔρωτας τῆς Ὀφελίας εἰς μοναστήριον . . . εἰς μοναστήριον . . . εἰς μοναστήριον. Καὶ ἐγὼ στέλλω ὅλους τοὺς πολιτικοὺς στὸ διόλο . . . στὸ διόλο . . .

Χαῖρε,

Α

ΜΕΓΑΛΗ ΟΙΝΟΠΟΙΑ

ΑΜΠΑΖΟΠΟΥΛΟΥ
ΕΚΤΑΚΤΟΣ
ΕΦΘΗΝΙΑ

Λευκοῦ οἴνου φιάλη λεπτ. 60.

Μέλανος οἴνου φιάλη λεπτ. 60.

(Κεντρικὰ Καταστήματα καὶ ὑποκαταστήματα
ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ).

ΜΕΤΕΚΟΜΙΣΘΗ ΤΟ ΜΕΓΑ
ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΠΑΛΛΗ ΚΑΙ ΚΟΤΖΙΑ

ὀλίγον ἀνωτέρω τῆς προτέρας του θέσεως ἐπὶ τῆς
ὁδοῦ Ἑρμοῦ, εἰς τὸ μεγαλοπρεπὲς Ἰσόγειον τῆς
Οἰκίας Κ. Λελοῦδα, μετὰ τῶν καταστημάτων
Στεφ. Γαβαλά καὶ Ι. Κοχοροπούλου.

ΠΡΟΣ πάντας ὅσοι πάσχουσιν ἐξ ἐπιληψίας, συ-
σπάσεων ἢ νευραλγιῶν συνιστῶμεν συντόμως
τὴν παγκοσμίως γνωστὴν καὶ σχεδὸν θαυματουργοῦσαν
μέθοδον τοῦ καθηγητοῦ Ch. Albert 29, Avenue de Wa-
gram. Ὅλοι λοιπὸν οἱ ἀσθενεῖς ἅς ἀποταθῶσι πρὸς
αὐτὸν μετ' ἐμπιστοσύνης, καὶ πολλοὶ ἐξ αὐτῶν θὰ
ἐπανεύρουν τὴν ὑγίαν, ἣν εἶχον ἀπελπισθῇ ποτὲ νὰ
ἐπανεύρῃσι. Ἡ θεραπεία διενεργεῖται δι' ἀλληλογραφίας
μετὰ λεπτομερῆ ἀνακοίνωσιν τῆς ἱστορίας τῆς ἀσθενείας.
Ὁ καθηγητὴς κ. Ch. Albert δὲν δέχεται ἀμοιβήν, εἰμὴ
ἂν οὐ πρὸς ἐλθῶσι διὰ τοῦ τρόπου τῆς θεραπείας του
σπουδαῖα ἀποτελέσματα.